

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 septembrie 2010 — Lego Juris A/S/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Mega Brands Inc.

(Cauza C-48/09 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marcă comunitară — Capacitatea formei unui produs de a fi înregistrată ca marcă — Înregistrarea unui semn tridimensional constituit din fața superioară și din două laturi ale unei cărămizi Lego — Anularea înregistrării menționate la cererea unei întreprinderi care comercializează cărămizi de joc având aceeași formă și aceleași dimensiuni — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din regulamentul menționat — Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic*]

(2010/C 301/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Lego Juris A/S [reprezentanți: V. von Bomhard și T. Dolde, Rechtsanwälte]

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent), Mega Brands Inc. (reprezentanți: P. Cappuyns și C. De Meyer, avocați)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) din 12 noiembrie 2008, Lego Juris A/S/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (T-270/06) prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare formulată de titularul mărcii tridimensionale comunitare care se prezintă sub forma unei cărămizi de Lego, pentru produse din clasele 9 și 28, împotriva Deciziei R 856/2004-G a Marii Camere de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 10 iulie 2006 prin care respingea acțiunea introdusă împotriva deciziei diviziei de anulare prin care era declarată nulitatea în parte a mărcii respective, în cadrul cererii de anulare introduse de Mega Brands — Interpretarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 40/94

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Lego Juris A/S la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Grecia) — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon

(Cauza C-149/10) ⁽¹⁾

[*Politica socială — Directiva 96/34/CE — Acord cadru privind concediul pentru creșterea copilului — Interpretarea clauzei 2 punctul 1 din acordul cadru — Beneficiarul dreptului la concediu pentru creșterea copilului — Concediul pentru creșterea copilului în cazul nașterii de gemeni — Noțiunea „naștere” — Luare în considerare a numărului de copii născuți — Principiul egalității de tratament*]

(2010/C 301/04)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Zoi Chatzi

Pârât: Ypourgos Oikonomikon

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Interpretarea clauzei 2.1 din Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES (JO L 145, p. 4) coroborată cu articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO C 83, p. 389) — Concediu de creștere a copilului acordat în cazul nașterii unor gemeni — Acordarea unui singur concediu de creștere a copilului în cazul nașterii unor gemeni — Încălcarea articolului 21 din Carta drepturilor fundamentale din cauza discriminării faptului nașterii și din cauza restrângerii drepturilor copiilor gemeni nepermisă de principiul proporționalității?

Dispozitivul

1. Clauza 2 punctul 1 din Acordul cadru privind concediul pentru creșterea copilului încheiat la 14 decembrie 1995, care figurează în anexa la Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul cadru încheiat de UNICE, CEEP și CES, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/75/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997, nu poate fi interpretată în sensul că îi conferă copilului un drept individual la concediu pentru creșterea copilului.
2. Clauza 2 punctul 1 din acordul cadru menționat nu trebuie interpretată în sensul că nașterea de gemeni dă dreptul la un număr de concedii pentru creșterea copilului egal cu numărul de copii născuți. Cu toate acestea, interpretată în lumina principiului egalității de tratament, această clauză impune legiuitorului național să creeze

un regim de concediu pentru creșterea copilului care, în funcție de situația existentă în statul membru respectiv, să asigure părinților de gemeni un tratament care să țină cont în mod corespunzător de necesitățile lor speciale. Este de competența instanței naționale să verifice dacă reglementarea națională îndeplinește această cerință și, dacă este cazul, să dea reglementării naționale menționate, în cea mai mare măsură posibilă, o interpretare conformă cu dreptul Uniunii.

(¹) JO C 148, 5.6.2010.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Germania) la 7 iulie 2010 — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main

(Cauza C-337/10)

(2010/C 301/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Georg Neidel

Pârât: Stadt Frankfurt am Main

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 din Directiva 2003/88/CE (¹) se aplică și în cazul raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici?
2. Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE cuprinde și drepturile la concediu anual sau la concediu de odihnă, în măsura în care legislația națională prevede existența unui astfel de drept pentru o perioadă mai mare de 4 săptămâni?
3. Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE acoperă și astfel de drepturi la zile libere suplimentare față de concediul anual sau față de concediul de odihnă, care se acordă potrivit legislației naționale în vederea compensării sărbătorilor legale lucrate din cauza distribuirii neregulate a timpului de lucru?
4. Un funcționar pensionat poate să își întemeieze dreptul la indemnizație pentru concediul de odihnă sau pentru concediul anual direct pe articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE, dacă acesta nu a putut să își

desfășoare activitatea din motive medicale și, prin urmare, nu a fost în măsură să beneficieze de concediu sub forma întreruperii activității?

5. Pierderea anticipată a dreptului la concediu prevăzută de legislația națională poate fi opusă cel puțin parțial unui astfel de drept la indemnizație?
6. Domeniul de aplicare al dreptului la indemnizație întemeiat pe articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE se extinde numai asupra concediul anual de cel puțin 4 săptămâni garantat prin articolul 7 alineatului (1) din Directiva 2003/88/CE sau dreptul la indemnizație se extinde în plus și asupra drepturilor la concediu suplimentar, prevăzute de legislația națională? Din aceste drepturi extinse la concediu fac parte și acelea în cazul cărora dreptul la zile libere rezultă numai dintr-o distribuție specială a timpului de lucru?

(¹) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Acțiune introdusă la 20 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-362/10)

(2010/C 301/06)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. La Pergola și K. Herrmann)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a transpune în mod corect articolele 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 și 11 din Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (¹), Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții ale directivei.
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.